

Aalborgkredsen.

Ved et Styrelsesmøde 15. September vedtoges det at forandre Mødeaftenen til Tirsdag Aften og begynde Vinterens Møder Tirsdag den 24. Oktober Kl. 8 Aften. Mødestedet er som sædvanlig i Frk. Schiellerups Lokale, Vesteraa, Aalborg.

Ringkøbingkredsen.

Det vedtoges ved Styrelsesmødet den 15. September, at da „Kvinden og Samfundet“ fra Januar 1906 gøres til Medlemsblad i Kredsen, forhøjes Kontingentet til 2 Kr. pr. Medlem, dog saaledes, at Mand og Hustru kun betaler 3 Kr. og faar 1 Eksempplar af Bladet. Kredsen betaler selvfølgelig et Blad for hvert Medlem; de tiloversblevne Numre bruges da til Agitation.

Inger Pontoppidan.

I Anledning af de venlige Mindeord om I. P., som Frk. Brosbøll har skrevet i „Kvinden og Samfundet“ for 20. September, tillader jeg mig at bede om Plads i Bladet for et Par Ord.

Frk. Brosbøll skriver, at Frk. P. efter at have forladt Børnehjemmet fandt et Hjem i sin Broders Hus og døde der 1905. Dette er ikke helt rigtigt. Hun tilbragte et Aarstid hos Pastor Pontoppidan; men hele den øvrige Tid havde hun sit eget Hjem. Med dyb Forstaaelse havde hun altid set paa Kvinders Trang til Selvstændighed, og hvor glad hun end følte sig i de kærlige Omgivelser i Broderens Hjem, længtes hun dog efter at faa sit eget. Da hun saa fik det, glædede hun sig inderligt derover og kunde, naar man besøgte hende der, aldrig blive træt af at udtale sin Paaskønnelse deraf. Det var hendes store Glæde at modtage sine Søsken og sine gamle Venner fra Børnehjemmet der, og trods al Sygdom og Skrøbelighed var hun uendelig meget for os gennem de Samtaler, vi havde med hende. Hendes kloge og kærlige Raad havde man Gavn af længe, længe bagefter, thi altid var hun med hele sin Sjæl med i alt, hvad hun sagde. Ofte udtalte hun sin Fryd over den lille „Filial“ af Børnehjemmet, hendes Hjem udgjorde, derved at hun havde sin unge Plejedatter hos sig. I dette lille Hjem var det ogsaa, hun lukkede sine Øjne den 7de Juni i Aar.

Hun savnes dybt af sine gamle Husfæller, og vi velsigner hendes Minde.

Elna Panduro.

Lærerinde ved Børnehjemmet paa „Vodrofsvej“.

Vore Børn.

Under denne Overskrift vil vi jævnlig heri Bladet behandle saadanne Spørgsmaal, som angaar Børnenes Ve og Vel.

At dette er paa sin Plads i „Kvinden og Samfundet“, behøver næppe nogen Begrundelse; thi om der er noget i Verden, der i særlig Grad kommer Kvinderne ved, saa er det Børnene.

Mange — ja, de fleste af vore Læsere har vel nogle Børn at drage Omsorg for; de bedste iblandt dem føler deres store Ansvar, maaske ofte paa en pinlig Maade, fordi de erfarer, at deres Indsigt og Erner ikke altid staar paa Højde med deres Vilje til at udføre den betydningsfulde Opgave: at lede Børnenes Opdragelse og Udvikling.

Mulig vil de da i Artikler og Forhandlinger i denne Rubrik undertiden kunne finde et eller andet nyttigt Vink, en eller anden frugtbar Tanke til Eftertanke; undertiden vel ogsaa noget, der ægger dem til Modsigelse.

Ordet er frit for alle — til Spørgsmaal, Indvendinger, Modsigelse, saa vel som til Tilslutning.

Prygl.

Af mag. art. Georg Christensen.

De Tider er vel nu forbi, hvor Pædagogerne i deres Livserindringer kunde opregne Antallet af opslidte Spanskrør i hundredvis, og hvor Riset sad bag Spejlet i ethvert Hjem. Men endnu prygles der baade af Forældre og Lærere, ikke blot af Raahed, af Samvittighedsløshed og Ansvarsløshed, men i Tro til Pryglens Nødvendighed og opdragende Værdi. Det er de sidste Tilfælde, hvor det ikke er Slendrian og urgamle Instinkter, men en Teori, der tilsyneladende ligger bag ved, jeg gerne vilde undersøge.

Der er en Gruppe Opdragere, der hævder, at Prygl er nødvendige for dem til at holde Justits, skaffe sig Respekt og Lydighed. Utvivlsomt er en kraftig Lussing et meget virkningsfuldt Middel i Øjeblikket. Dens fjernere Virkninger er ikke saa lette at efterspore og ikke saa sikre. Hvis Respekten væsentlig hviler paa den fysiske Overlegenhed og Frygten for Straf, taler den til Instinkter